

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

10. Dies Novemb. Non est timendum, quod liberat ab omni timendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

num. Alterutrum necesse est eligas Dominum , vel qui supra omnes est , Deum , vel qui infra omnes , Diabolum. Vide quem eligas , quia nemo potest duobus Dominis servire : ad stipulatur huic veritati

Poeta :

Vix placet ambobus , qui vult servire duobus.

IO. DIES NOVEMB.

Non est timendum , quod liberat ab omni timendo.

Tertullianus lib. de testam. Animæ.

Ubi rectus I.
rerum
omnium.

Docui primas Deo tribuendas ,
secundas tibi vendica. Post
Deum nullus tibi te ipso pro-
pinquier ; sic ergo vive , ut vivas primum Deo , de-
inde tibi morere , quod quoad refugis , vivere desi-
nis , & vivendo mortuus es. Est raræ artis & præcla-
ræ virtutis , posse exequi hoc paradoxum , videlicet
moriendo vivere , & vivendo mori. Hanc artem tibi
suggerit , qui illam terris tradidit , cœli Magister ,
mortis viator , auctor vitæ , qui te uti vivere docet ,
ita malè vivere dedocet , & mori jubet , mandatque
te ut cadaver , dum calcaris , non ejulare : dum sper-
neris , non respondere ; dum pateris , non indignaris ;
dum offenderis , non stomachari ; dum derideris ;
non obloqui ; dum spoliaris , non queri ; dum percu-
teris , non altercari ; dum accipis injuriam , non re-
pendere vindictam. Cavet eadem , ne vivat in te sti-
mulus carnis , quo Deo displiceas ; pruritus vanæ
gloriæ , quo obscures Dei gloriam ; cupiditas hono-
ris , quâ tollis honorem illi , cui soli debetur omnis
honor & gloria : auctor opum , quo redderis virtu-
tum inops : appetitus laudum , sub quo latet con-
geries

geries fraudum ; desiderium voluptatis, quæ est fons omnis amaritudinis. Hæc si in te vivant, nihil in te minus est, quàm vita, quia similis vita, simillima est morti. Ne timeas tibi mori, mors illa liberat te ab omnitemendo; quid enim magis timendum, quàm peccatum? desines peccare, si incipias tibi mori.

II. Mori te cùm jubeo, vivere non prohibeo, imo vivere te cupio, sed anima potius quàm corpore, spiritu magis quàm carne. Debes te uti ad Dei obsequium, non te frui ad tuum delicium. Si te bene utaris, beatè frueris. Usus tui officium tuum est; frui, vitium, labore frui non datur nisi transactio: non sane, imo insane judicas, si hic vivere, aliud quàm laborare existimas. Uttere corpore ut animæ jumento: ut sit illi adjumento, dum illius indiget obsequio: sit illius usus, non oneri: ancilletur corpus, dominetur animus: præsit ille, hæc subsit: utere cibo, ut pharmaco: quidquid excedit modum, nocebit suprà modum. Ubicunque ciborum est ingluvies, illic vitiorum est congeries. Uttere mero, merè ob debilitatem stomachi: quidquid hic est nimium, est venenum. Pinguedo corporis, est languedo spiritus: illius satietas, hujus est esuries, primus cibi abusus, primum inflixit animo vulnus, nova ergò ingeminat vulnera, dum nova ingratis ferula, utere vestimento, ut nuditatis tegumento, non ut vanitaris ornamento. Sæpè vestis concinnitas, est animæ nuditas. Sæpè ut later sub fardido palliolo Pallas, ita & castitas. Uttere rebus creatis, ut alienis, non tuis: quantum requirit necessitas non voluntas: ubi desinunt esse necessariæ, incipiunt esse perniciose; dumque usum excedunt, luxui serviant. Eas sic cura, ut creatorem non negligas: sic acquire

ut il-

ut illum non amittas ; sic auge, ut virtutem non minuas, sic dispensa, ut charitatem usurpes.

III. Uttere tempore, cum sc̄enore : utere ut theatro, quia est pretiosius omni auro : inutilis ille est dum otiosus ; exigit usuram, qui tribuit usum ; illo si abuteris, æternum perdis, quod aufert præteritum, non reddet futurum. Uttere anima tua, ut vita tua, quam ut sustentes, nutries meditando divina, amando cœlestia, desiderando æterna : ne mirare languorem, si parcum est nutrimentum : nec contagionem, si noxiū est alimentum, meditando vana, amando vitiosa, desiderando illecebrosa, nutris animam non ad salutem, sed perniciem. Uttere animæ facultatibus, ut vitæ adjutricibus, deserunt officium dum substrahunt auxilium. Uttere ratione, ut vitæ moderatrice, dicet agenda, monstrat prætermittenda, dirigat actiones, cohibeat p̄assiones. Præscribat finem, eligat media ex plurimis optima, modum agendi suggerat : locum, & tempus statuat ; respiciat præterita, consideret præsentia, prospiciat futura. Stude non multas scire agendi industrias, sed paucas re&è usurpare. Non est virtutis studium, sed curiositatis argumentum, novas sectari rerum agendarum rationes, & quas noveris fastidire. Imò est amoris proprii artificium, qui ut laborem, & molestiam fugiat, nova identidem indaget ut facilitiora inveniat. Prævide quotendas, ne alio pervenias, quā transeas, ne impingas : nec enim via quælibet ducit quo libet. His monitis, si sapis, & tibi consulis, patēbis. Enim verò :

Si non parabis, cœlesti sede carebis.